

At fara út fyri at finna heim

Við hvørt er neyðugt at fara út í heim fyri at finna heim. So er við Barbu og Rannvá í filminum Bye Bye Blue Bird hjá Katrini Ottarsdóttir. Hann er um at finna seg sjálfan og at finna saman, um at tora at taka ábyrgd av egnum gerðum og at vaksa so mikið, at ein stæðgar á

TURID KJOLBRO

Filmirnir hjá Katrini Ottarsdóttir, einasta filmsleikstjóra, føroyingar eiga, taka allir viðkomandi evni fram. Viðkomandi evni soleiðis sum føroyingar og oyggjafólk annars siggia tey. So er eisini við hesum triðja spælfilminum hjá Katrini, Bye Bye Blue Bird, ið hevði heimsframsýningu í Norðurlandahúsinum. Filmurin fer undir yvirflutning, pilkar við, setir spurnartekin við tað, sum altíð hevur verið viðtikið og góðtikið, og rorir í pottinum. Sagan er hvorki staðella tíðarbundin, og er sögd áður í ymskum frágangum.

Høvudsprónarnir Rannvá (Hildigunn Eyðfinsdóttir) og Barba (Sigrí Mitra Gaiñi) eru á ferð landafrøðiliga og mentalt - nýrnini á persónunum eru ikki tilvilðarlig. Endamálið við einum road-movie er, at tú byrjar eina staðni og endar eina ádra staðni, broyttur og mentur. Heima- úti - heima. Jú longur norður í landslagnum tær koma, jú hægri fjøllini verða, meir dramatiskt og spennandi verður.

Genturnar vistu ikki, hvat tær leitaðu eftir, men tær funnu tað. Hóast tær ikki hava lagt nakra ferðætlan, vita tær, hví tær eru komnar

heimaftur og hvørji orindini eru. Í viðförunum hava tær loyndarmál og samstundis eitt ynski um at rudda upp í viðurskiptunum við foreldur og familju. Tær eru komnar heim úr stóru verð, har tær hava roynt ymskari avbjóðingar. Erpnar eru tær, tosa franskt og enskt sínámillum fyri at gera seg upp, ganga í litfögrum, spróklutum klæðum, og eru annars hástórar og miðurlátandi mótevnis fólkunum, tey koma í samband við.

Tær eru vinkonur, men eru ikki erligar hvør við aðra. So við og við, longri tær koma eftir landavegnum, kemur søga teirra fram.

Rúni (Jóhan Dalsgaard) verður veggisarin hjá gentunum. Sjálvur hevur hann trupulleikar at stríðast við. Eisini hann hevur brostnar dreymar og loyndarmál. Hann er partur av kulissunum í filminum, og Rannvá og Barba brúka hann og hann tær, soleiðis at hann fær orku og dirvi til sitt, sína útløysing fyri sínum frustrasjonum. Eina ferð koma tær honum ov nær, og hann rípar tær úr bilinum, men angrar tað og vendir við aftur. Hann hevur í byrjanini ilt við at finna fótastíð, men tá ið filmurin endar hugsar tú, at hann skal nokk finna út av tí.

Høvudsleiklutirnar í filminum hava tær báðar, Hildigunn Eyðfinsdóttir og Sigrí Mitra Gaiñi

Filmurin er ikki ein sjálfsmynd av leikstjóranum, men viðurskipti, persónliga søga og lagna leikstjórans hava týðandi leiklut í filminum og eru at finna í fleiri lögum í filminum. Filmurin er um at tora at taka ábyrgd av egnum gerðum og at vaksa so mikið, at ein stæðgar á og ger sær hetta greitt. Tað eru nógvir snóklar á lívsins vegi, og skal alt ikki flókjast upp í røkur, verður tú noyðd at greiða tini viðurskipti.

Bye Bye Blue Bird er samstundis ein filmur um dupultmoral, brostnar dreymar og eydnuleysar lagur. Um at finna seg sjálfan og at finna saman. Arbeidsheitið á filminum var Smá ør er kun for fugle

der kan flyve væk. Hetta er eisini útgangsstøðið í filminum, men genturnar koma til endans hvør í sínum lagi til eina nýggja sjálvstívilvan. Tær mennast og seta spurnartekin við tað, tær trúu uppá, tá ið ferðin byrjaði.

Vakra og bergtakandi náttúran, óbroytta bygðalív- ið og bygðafólkin, verða sett upp imóti sjálvsøknu og erpnu atferðini hjá gentunum og búarnar og sminkuna, tær klæða seg í. Náttúran og fólkin eru korg, kold og fanað, meðan genturnar eru sprelskar, heitar og litríkar. Serliga hesir mótsetningarnir eru væl eydnaðir. Á hesum øki er Edward Fuglø, ið hevur havt ábyrgdina av búnum og øðrum effektum, ein

sannur meistari. Einkin er av tilvild, ein ætlan liggur aftan fyri alt.

Leikstjórin er varin við at missjónera, men kortini ger hon upp við ta einföldu og fábroyttu myndina nógv hava av Føroyum, ikki minst vit, ið búgva her.

Leikaraavrikini eru sum heild góð og sterk. Jóhan Dalsgaard visir í leiklutinum sum Rúni, at hann dugir annað og meiri enn at tað vit kenna hann fyri. Og gott tað sama. Genturnar eru sannførandi, sprelskar og natúrligar, alt í einum, serliga Sigrí Mitra Gaiñi. Hildigunn Eyðfinsdóttir er hinvegin meiri afturlatin.

Filmurin er avgjørt verður at siggja, ikki bara tí, at hann er føroyskur og tikin

upp í Føroyum. Sagan er undirhaldandi, hon hongur saman meir og minni og er konsekvant. Uttan at hava stórvægis skil fyri myndum, vil eg siga, at tær eru væl tiknar upp, serliga nærmyndir.

Filmurin gevur okkum eitthvørt at hugsa um, men er kortini ikki ein vit fara at minnst leingi. Ikki so sjáldan var ringt at hoyra, hvat genturnar søgdu, tí ljóðgóska var so vánaligt. Tað gjørdi, at tað var trupult at fanga allar leysu endarnar, sum síðusøurnar lögdu út. Tað var sera spell, tí uttan íva er eitthvørt týðningarmikið gloppið. Eitthvørt, ið hevur týðning fyri heildina.

Tríggjar barnabøkur út

Bókaeild Føroya Lærarafelags hevur givið út tríggjar bókur til børn. Smábarnabókina Bitskir litir eftir Kate Lee, Caroline Repchuk og Derek Matthews. Alexandur Kristiansen týddi og lagaði til føroyskt. Myndabókina Gomul børn- nýggj børn eftir Margaret Histed og Julie Park. Eyðna Magnussen týddi úr enskum. Og barnabókina Gandaskógvarnir hjá vini mínum Percy eftir Ulf Stark. Hugin Eide týddi úr svenskm.

Bitskir litir

Bitskir litir er, eins og Bitskir tøl, ið kom út í apríl og var uppseld beinanvegin, óvanlig, stuttlig bók. Saman við alskyns dýrum, sum springa upp, tá ið blaðað verður, kunnu bornini læra seg litirnar. Tey sleppa m.a. at siggja reyðgula krabban og lúnska bláa hávin. Teksturin í bókunum ber upp á rím, t.d. er tann um krabban so-

leiðis:

Krabbin er kringur og klípir við klónum og heldur seg altíð í náminv av sjónum.

Klip, Klip, klip

So sært tú ein krabba, ein reyðgulan knassa, so far ei úr skónum, tá tú fært at vassa.

Tað er stuttligt at læra seg litirnar, men ansa eftir fingrunum. Bitskir litir er 28 síður, innbundin og í litum. Bókin kostar 99 krónur. Hestprent stóð fyrri prentgerðini.

Gomul børn - nýggj børn Hetta er ein myndabók, ætlað teimum 4-7 ára gomlu, men sjálvandi kunnu bæði yngri og eldri børn fáa gleði av bókini. Myndirnar eru partvís sum í teknisögum, har stuttligar viðmerkingar verða gjørdar í talublaðum. Bókin er um Jógván, ið

man vera eini 4-5 ár. Vinkonan hjá mammu hevur fingið eitt lítið barn, og Jógván skilir ikki, hvat hon hevur gjørt við Lauru - barnið, sum hon átti aðrenn. Hævar hon gjørt sum pápin, tá ið hann keypti sær nýggja súkklu og seldi ta gomlu? Jógván er orkmylaður og bangin um hetta, men so fara mamma hansara og hann at vitja Lauru og tey, og nú fær hann skil á øllum.

Gomul børn - nýggj børn er 32 síður, innbundin og í litum. Bókin kostar 95 krónur. Hestprent stóð fyrri prentgerðini.

Gandaskógvarnir

Gandaskógvarnir hjá vini mínum Percy er óføra stuttlig barnabók, ætlað teimum 8-12 ára gomlu.

Tað er ikki lætt at vera høvudsprónurin, Uffi. Stóriðveggir fer illa við honum, og í skúlanum er hann als eingin hetja. Tá er

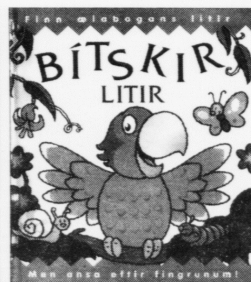
Percy annar drongur, men hann eigur eisini einar serliga skógvar.

„Lissurnar vóru skooytar. Sólmarnir vóru næstan loysn- aðir av. Løftið omaná var grágrønt. Mest av øllum líktust teir sovorðnum grønum, hýggjutum ostum - og teir luktaðu eisini soleiðis. Hetta eru ikki einir heilt vanligir skógvar, segði Percy.“

Nei, løftiskógvarnir hjá

Percy eru ikki sum aðrir skógvar. Teir eru gandaðir. Tá ið hann er í teimum, kann hann gera, hvat tað skal vera. Ganga á bumminum ella renna út fyri bilar. Ella geva Uffa ein framm- aná, so hann sær bæði sól og mánar. Hevði Uffi bara átt hasar skógvarnar hjá Percy, so hevði hann verið líka so sterkur og djarvar sum hann! So Uffi savnar ymiskt hjá sær sjálvm og

øðrum og skiftir um við Percy fyri gandaskógvarnar. Og hann verður av sonnum sterkur og djarvar - ja, hann kenst ikki aftur!

Gandaskógvarnir hjá vini mínum Percy er 114 síður við myndum, sum Olof Landström hevur tekið. Bókin kostar 108 krónur. Hon er umbrotin, prentað og heft á Einars Prent.